

var Fængselsdirecteuren her tilstede som Medlem i Thinget; og han erklærede paa det Positive, at Fængslerne vare istand til at fabricere Klæde af en saadan Bessaffenhed, som Militairretaten havde krævet, og han skulde indstaae for, at naar kun Forsøget blev gjort, saa skulde det lykkes. Det staaer altsaa kun til det ærede Krigsministerium at indrømme at Forsøget gjøres; derved spares 80—90,000 Rbd. om Aaret for Statskassen.

Krigsministeren: Jeg skal ikke indlade mig med den ærede Taler i Discussion om Udsærod Klædefabrik, om dens Bestaaen eller ikke. Den ærede Rigsdagsmand har jo bebudet, at han vil fremkomme med et Forslag i den Anledning, og naar dette foreligger, vil det jo være det rette Dieblif at tale om denne Sag. Naar den ærede Rigsdagsmand paaberaabte sig, at Fængselsdirecteuren paa det Bestemte har sagt, at Straffeanstalterne ere istand til at fyldestgjøre ethvert Krav, som Militairretaten kunde gjøre, saa sætter jeg Paa stand imod Paa stand. Militairretaten har ikke været tilfreds med, hvad Straffeanstalterne have leveret. Der staaer forøvrigt et andet Spørgsmaal i Baggrunden, og det er det: er det rigtigt at anvende en Straffeanstalt som Fabrik? Men for Diebliffet er det jo ikke under Dmtale her. Naar den ærede Rigsdagsmand talte om de 2 Husarescadroner, saa tilstaaer jeg, at jeg ikke veed, om jeg skal opfatte det saaledes, at disse 2 Husarescadroner skulle forvandles til 6 Escadroner (Tscherning; Nei, til Stamme for et Regiment). Der fattes for Diebliffet 4 Escadroner, og hvorledes disse 2 Escadroner skulle kunne erstatte ikke alene sig selv, men tillige 4 andre, det er mig uklart. Spørgsmaalet bliver altsaa det: have vi Cavalleri nok, eller have vi ikke nok; og derom troer jeg, at alle Saglyndige ere enige, at vi have forholdsvis for lidet Cavalleri. Det er den Mening, jeg er af; men den ærede Rigsdagsmand er af en anden Mening. Jeg veed meget godt, at naar det kommer til Afstemning, saa betyde mine Argumentationer ikke det Allermindste, og jeg skal derfor ikke indlade mig videre paa Sagen.

A. Sage: Saavidt jeg erindrer, har den ærede Krigsminister under denne Sags Be-

handling den første Dag yttret, at de Bemærkninger, der bleve gjorte, ikke ere critiske nok. Jeg troer, at det er gaaet bedre idag i saa Henseende, og det synes endogsaa, at vi faae en Kritik i en ganske ny Skikkelse, idet der er lovet os Forelæggelsen af en Rappe, som skal bevise det Urimelige i de Salg, som her ere omhandlede; vi kunne maaskee derfor opsætte Discussionen herom, indtil vi have faaet bemeldte Rappe henlagt i Laseværelset; jeg deler forøvrigt om Sagen selv, efter Alt hvad jeg har erfaret, det ærede Medlems Anskuelse. Heller ikke vil jeg indlade mig i nogen Forhandling med den ærede Minister om Thingets Competence; derom har den ærede Minister sin egen constitutionelle, eller rettere ikke constitutionelle Anskuelse, men jeg vil kun tillade mig at gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at dersom han her handler uden Bemyndigelse fra Thinget, saa kommer han selv til at betale det.

Hvad Beholdningerne angaaer, saa er det jo høist besynderligt, at vi idelig anmodes om at bevilge Penge til at formere disse Beholdninger, som den ærede Minister anfører ere utilstrækkelige, hvilket jo maa være farligt at lade en Tjende vide, og at den ærede Minister dog ikke vil give os nogen Fortegnelse derover, som vilde kunne oplyse Enhver om, at han er i Besiddelse af en betydelig Beholdning. Saavel dette, som hvad jeg allerede har nævnet, og hvad der er fremkommen idag, haaber jeg vil endydeligere bidrage til, at Thinget endelig beslutter at nedsætte en Commission til Undersøgelse af den hele Forvaltning af Krigsministeriet.

Jeg troer ikke, at det er nødvendigt, for at faae Klæde til Militairretatens Brug, at have nogen Klædefabrik. Den ærede Minister veed allerbedst, at under Krigen havde han slet ingen Vanskelighed med at faae saa meget Klæde, som han ønskede, og efter hvad der er blevet yttret var det meget godt og ikke dyrt Klæde. Nu skulde det jo dog være underligt, om vi ikke i Fredstid havde ligesaa stor Letshed med at faae Klæde anskaffet som i Krigstid. Naar den ærede Minister vil gaae den simple Vej aarlig ved Licitation at anskaffe det Klæde, han behøver og vel at mærke, be-